

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacrae Theologiae Professoris, Et sanctae Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtutibus,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

De Sacramentis. In qua Tractatibus decem de Sacramentis in genere, tum
speciatim, videlicet de Baptismo, Confirmatione, Eucharistia spectata ut
Sacramento, & ut sacrificio: de Pœnitentia, de Suffragiis, Indulgentiis, &
Iubilo, de Bulla Cruciat, de Extrema-unctione, & demum de Ordinis
Sacramento ...

**Castro Palao, Fernando de
Lugduni, 1669**

Qualiter probitas requiratur in conficientibus Sacramentalia,
exercentibusque Ordinis functiones, aliorumque Sacramentorum vsum. 6

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76649](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76649)

ritibus ab Ecclesia institutis. Ergo si Sacerdos ex vi suscepti ordinis consecratur ad ministrandum baptismum, æque ad ministrandum baptismum solemniter, & priuè consecratur, neque ex vi consecrationis vnum præ alio spectari potest, alias solemnitas à iure diuino esset. Sic fulsinent Aegid. de Coninch. q. 64. art. 8. num. 36. Paul. Layman. lib. 5. tract. 1. §. 5. concl. 2. §. 3.

11. Secundo excipiunt alij matrimonium, affirmantque contrahentes illud in peccato mortali mortaliter non peccare, quia parte illius Sacramenti sunt ministri, esto peccent qua parte obicem ponunt gratiæ recipiendæ, quia non sunt ad illud ministrandum specialiter deputati. Sic docuerit Sorus in 4. disp. 1. q. 5. art. 6. Sayr. lib. 2. de Sacram. cap. 7. q. 1. art. 5. Sanch. lib. 2. de matr. disp. 6. num. 4. Suar. 3. p. q. 65. disp. 16. sect. 4. vers. ad fundamenta. Bonac. disp. 1. de Sacram. q. 3. p. 2. §. 1. num. 9. Aegid. de Coninch. q. 64. art. 8. dub. 1. n. 38. Sufficere hæc exceptio potest ut satis probabilis. Sed probabilius existimo tam hanc, quam præcedentem exceptionem admittendam non esse, sed omnino affirmandum cuiuslibet Sacramenti consecrationem in peccato mortali graue peccatum esse. Quia censo grauem irreuerentiam Christo fieri, si ab eius hoste, & inimico eius merita assumuntur dispensanda. Neque obstat quod minister non sit ex officio ad id specialiter deputatus, quia irreuerentia non tam fuitur ex deputatione, quam ex ministerio ad quod minister est deputatus. Alias si ex deputatione sumeretur irreuerentia iniuriæ ordinibus minoribus, & illorum actus exercens in peccato mortali peccaret mortaliter. Idemque esset de confirmatio in fide, & illam coram tyranno proficiente in peccato mortali, & de coniugibus vni matrimonij in peccato mortali vacantibus, quia ad hæc omnia sunt ex officio deputati. Quæ certe admittenda non sunt. Non igitur ex deputatione, sed ex ministerio ad quod quis est deputatus irreuerentia desumenda est. Fateor tamen ex deputatione irreuerentiam augeri, sed intra eandem speciem, non tamen transferri in aliud irreuerentiæ genus, ac proinde si ministerio Sacramenti absque deputatione solum esset veniale peccatum, ob deputationem mortale esse non potest.

12. Tertio excipiunt alij sed pauci Eucharistiæ consecratæ ministracionem, eo quod hæc ministratio non sit sacramenti consecratio, sed consecrati distributio, ac proinde non videtur grauis irreuerentia Christo facta, si in peccato mortali fiat. Alias Diaconus, imò Laicus in necessitate sacramentum sibi, vel alteri porrigens peccaret mortaliter, quod non videtur admittendum. Non igitur hæc distributio in mortali mortale constituit. Deinde non esset mortale Christum in terra existentem à peccatore humiliter, & reuerenter tangere, neque etiam existentem in venerabili Eucharistiæ Sacramento. Sic fulsinent Henric. quodlib. 6. q. 30. Martin. Ledesma 1. r. 4. q. 5. n. 6. dub. 3. relati à Sayro statim referendo. Didacus Nunez. q. 4. art. 6. disp. 1. concl. 2.

Sed hæc exceptio nullatenus est admittenda, quia distributio sacramenti Christum continentis est actio religiosissima, & grauisima: per illam enim merita Christi Domini communicantur, & recipientes cum Christo vniuntur. Requirit ergo in distribuente puritatem, præcipue cum hæc distributio nomine Christi fiat, & maxime si fiat à Sacerdote, & à Diacono in necessitate, qui sunt ministri ad hoc munus deputati. Et ita loquentes de sacerdote, & Diacono docent Sylu. verbo Eucharistia, 1. q. 4. Sorus in 4. disp. 13. q. 1. art. 3. Suar. disp. 16. sect. 4. disp. 72. sect. 4. Greg. de Valen. 1. 4. disp. 6. q. 10. punct. 1. Sayrus lib. 2. c. 7. q. 1. art. 5. num. 6. Aegid. de Coninch. q. 64. art. 6. dub. 1. n. 35. Bonac. disp. 1. q. 3. punct. 2. §. 1. circa finem. Neque est simile de tangente Christum in terris existentem, quia ille contractus, sicuti & contactus sacramenti non esset sacramenti, & meritum Christi distributio, & communicatio, ac proinde non æqualem puritatem expostulari, sicut expostulat sacramenti distributio. Ex quo fit leuare Eucharistiam in terra existentem, & ex vno alteri in aliud transferre non esse mortale, esto à peccatore fiat, quia non est sacramenti distributio, neque illa irreuerentia tanta, ut mortale peccatum consecratur constituit. Sic Suar. disp. 72. sect. 4. vers. sed obicitur. Valq. disput. 136. n. 39. Aegid. de Coninch. q. 64. art. 6. dub. 1. n. 39. Bonac. de Sacram. disp. 1. q. 3. p. 2. §. 1. circa finem. Sayrus supra num. 8.

PUNCT. VI.

Qualiter probitas requiratur in conscientibus Sacramentalia, exercentibusque ordinis functiones, aliorumque Sacramentorum vsum.

1. Plures docent esse peccatum mortale conscicere sacramentalia in peccato mortali.
2. Probabilius est oppositum.
3. Fit satis oppositio fundamenta.
4. Non peccat mortaliter (secluso scandalo) Episcopus peccator conferens primam tonsuram, benedicens oleum, consecrans Aliares.

5. Neque Concionator verbum Dei in peccato predicans.

1. Status communis sententia est peccatorem conscientem sacramentalia, exercentem actus ordinis sacri mortaliter peccare, quia indignè tractat munus sacrum ad quod est vi consecrationis deputatus. Colligitur ex Gregor. c. vlt. de temp. ordinat. Vbi postquam dixit clericis occulta adulteria, vel alia crimina committentes postquam penituerint impediendos non esse, ne ad altiōres Ordines ascendant, neque in susceptis ministrent, subiungit. Quod si penituerint monendi sunt, & sub interminatione diuini iudicij obtestandi, ut in testimonium suæ damnationis in susceptis etiam Ordinibus non ministrent. Est igitur peccatum mortale cuiuslibet Ordinis sacri ministratio. Sic Nauar. c. 25. n. 72. & c. 27. n. 163. Sayrus pluribus relatis, lib. 2. de sacram. c. 7. q. 2. art. 1. De aliis vero functionibus Ordinum minorum, aliorumque sacramentorum vsu, censent non esse mortale si à peccatore fiat, quia non videntur ita grauem irreuerentiam constituit.

2. Ceterum probabilius existimo nullum exercitium Ordinis, vel alterius sacramenti præter sacramenti ministracionem à peccatore factum mortale esse, sic docuit Henric. de Gandauo quodlib. 6. q. 30. Sorus in 4. disp. 1. q. 5. art. 6. & disp. 24. q. 1. art. 4. post. 7. concl. & disp. 25. q. 1. art. 4. Palau. 4. disp. 3. §. 6. disp. 2. Suar. disp. 16. sect. 3. Greg. de Valen. 1. 4. disp. 3. q. 5. punct. 3. Aegid. de Coninch. q. 64. art. 7. dub. 1. n. 39. Bonac. disp. 1. q. 3. punct. 3. §. 1. n. 4. & seqq. Valq. 3. disp. 136. n. 50. Fauct Paulus Laymann. lib. 5. tract. 1. c. 5. concl. 4. Ratio ea est, quia neque ex muneris sanctitatis, & dignitate, neque ex deputatione ad ipsum exercendum videtur colligi mortalem irreuerentiam esse in peccato mortali exerceri. Quia omnia illa munera ex se sanctitatem non conferunt, ac proinde illa exercens merita Christi non distribuit. Non igitur sub graui culpa sanctitatem habere tenentur ea exercentes. Et confirmo. Initium Ordinibus minoribus deputatus est ad illorum ordinum exercitium, quod ferè æquè dignum est, ac exercitium Subdiaconi, & Diaconi. Item suscipiens Confirmationis Sacramentum deputatus est ad fidem coram tyranno profitemdam, qui actus dignissimus est, & tamen si hunc actum peccator exerceat, non obinde peccabit mortaliter, sicuti neque iniuriæ minoribus actus illorum Ordinum exercens. Ergo neque etiam est censendus peccare mortaliter exercens actus Ordinum maiorum: cum deputatione æqualis sit in omnibus iis actionibus; & ferè in eis nullus excessus sanctitatis, & dignitatis.

3. Neque obstat Gregor. IX. in cap. vlt. de temp. ordin. deficientem Clericos peccatores in susceptis Ordinibus ministrantes ministrare in testimonium suæ damnationis. Non enim ministrant in damnationem, sed in testimonium damnationis, eò quod ipsa sua ministracione, quæ sancta est, testantur damnatione dignos esse, non ob ministracionem, sed ob peccata quibus maculari sunt, cum in susceptis Ordinibus ministrant. Alias Clerici minoribus Ordinibus initiati, & in ipsis ministrantes ministrarent in damnationem suam, peccarentque mortaliter, cum Pontifex de omnibus Clericis generaliter loquatur. Non igitur definit Pontifex ministracionem Clericorum peccatorum esse in illorum damnationem, sed in testimonium damnationis, quia ipsamet ministratio vtpote sancta testatur ipsos damnatione dignos esse, cum eorum vita puritati ministracionis non sit conformis. Sic explicat Aegid. de Conine. q. 64. art. 6. dub. 1. n. 41.

4. Hinc fit Episcopus peccatorum conferens primam tonsuram, oleum benedicens, Ecclesias, Altaria, Christina, sacra vasa, & virgines consecrantes, nuptias, aquam, populum etiam cum venerabili Eucharistiæ Sacramento benedicens, Subdiaconumque, & Diaconum peccatores solemniter Epistolam, vel Euangelium canentes non peccat mortaliter, quia non exercens actus, quibus sanctitas ex opere operato annexa sit. Sic Valen. Suar. Valq. Bonac. Coninch. & Sorus locis citatis.

5. Fit secundo Prædicatorem verbum Christi prædicatorem (secluso scandalo) mortale non committere, quia non est actus, cui sanctitas sit annexa. Deinde quia nulla consecratione, & ordine ad illud munus exercendum deputatur. Sic ex communi sententia aduersus Caier. & Nauar. tradit Paul. Layman. lib. 5. sum. tract. 1. c. 5. q. 4. concl. 4. in fine. Suar. disp. 16. sect. 3. circa finem Valen. 4. r. disp. 3. q. 5. punct. 3. Sayrus aliis relatis, lib. 2. cap. 7. q. 4. n. 5.

PUNCT. VII.

Qualiter gratia iustificans per Sacramenta concedatur.

1. Omnia Sacramenta nouæ legis gratiam iustificatam conferunt quantum est ex se.
2. Secus Sacramenta legis antiquæ.
3. Aliqua Sacramenta nouæ legis conferunt per se primam gratiam.